

**Teatre Auditori
de Granollers**

**23/10/22
–19 h**

**Amb l'Orquestra
de Cambra
de Granollers
i la veu de
Roger Padullés**

Orquestra de Cambra de Granollers
Teatre Auditori de Granollers

L'Orquestra de Cambra de Granollers és resident
al Teatre Auditori de Granollers

Winterreise

Programa

· FRANZ SCHUBERT (1797 - 1828)
Winterreise D911 (Viatge d'hivern)
Estrena de la versió de **Corrado Bolsi** per a corda i vent

Durada: 90 minuts (en dues parts)

Fitxa artística

Músics:

Violí I: **Corrado Bolsi, Enric Riera, Laia Besalduch, Raquel García**

Violí II: **Antonia Escalas, Chus Castro, Eduard Herrero,**

Jordi Montoliu

Viola: **Maria Juan, Marta Sedó, Irene Argüello**

Violoncel: **Anna Costa, Mireia Quintana**

Contrabaix: **Roger Azcona**

Flauta: **Isabel Souto**

Oboè: **Oscar Diago**

Clarinet: **Teresa Noguerón**

Fagot: **Laura Serra**

Trompa: **David Bonet**

Roger Padullés, cantant solista

Orquestra de Cambra de Granollers

Corrado Bolsi, director

Edició partitures: **Antònia Escalas**

Concert familiar 17.30 h

A partir de 4 anys
Durada: 30 minuts

El poeta dels sons

Orquestra de Cambra de Granollers

Schubert escrivia melodies a tothora. Sortia a passejar i el cant dels ocells li dictava una cançó. El so del riu i la frescor del bosc també l'inspiraven. Llegia un poema i ja sentia la música dins el seu cap. Va escriure més de 500 cançons precioses. Si vols conèixer la història de Schubert, el poeta dels sons, vine a escoltar l'Orquestra de Cambra de Granollers amb la veu del tenor Roger Padullés i la narració de Meritxell Tarragó.

Orquestra de Cambra de Granollers

Corrado Bolsi, direcció

Roger Padullés, tenor

Meritxell Tarragó, presentació

del concert

Temporada 2021—2022

 @TAGranollers

 @teatreauditori

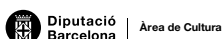
 @teatreauditoridegranollers

20
22
Vintè
aniversari
del Teatre
Auditori de
Granollers

Organització i promoció:

Amb el suport de:

Winterreise, un viatge interior

Un dels elements distintius i fonamentals per entendre l'art de l'època romàntica és la seva gran càrrega emocional i la capacitat expressiva: l'obra d'art es converteix en el vehicle per expressar sentiments i emocions molt íntimes del creador, vivències profundes i experiències colpidores, com una mena de confessió personal que sovint ni les paraules són capaces d'expressar. Només l'art, i especialment l'art dels sons, la música, és capaç de transmetre aquestes emocions.

Avui, en el primer concert clàssic de la temporada, tindrem un exemple magistral i emblemàtic d'aquesta capacitat expressiva i poètica de la música, en una de les obres més cèlebres i colpidores del compositor romàntic Franz Schubert, el cicle de cançons *Winterreise* (Viatge d'hivern), compost al final de la seva breu vida: Schubert va morir el 19 de novembre de 1828, quan tenia 31 anys.

Winterreise és un cicle de 24 *lieder* per a veu i piano, compostos en dues etapes: els 12 primers els va enllestir el febrer de 1827, i els altres 12 els va afegir el novembre d'aquell mateix any, en una època especialment trista en la vida de compositor: Schubert se sentia cada cop més sol, incomprès i aïllat del món. La mort del seu venerat Beethoven, el març d'aquell any, l'havia enfonsat anímicament, i ja no se sentia amb forces per dominar la malaltia que el consumia des de feia anys. L'angoixa existencial i la proximitat de la mort amaren aquells últims mesos de la seva vida, i també són presents en algunes de les cançons d'aquest cicle.

Les cançons de *Winterreise* estan basades en poemes de Wilhelm Müller que exposen la torbadora sensació de solitud i desesperança que viu un jove, desencisat de la vida i de l'amor, i que fuig cap a l'únic consol que veu possible: la mort. Tots els paisatges que troba pel camí (el fred, la pluja, la boira...) són imatges poètiques d'un viatge interior, i tenen la seva exquisida traducció sonora, reforcen un sentiment de tristesa i de nostàlgia.

Un amic íntim de Schubert, Josef von Spaun, va descriure l'estat anímic del compositor a principis de 1827: "Estava d'un humor lúgubre i semblava cansat". Pocs dies després, Schubert va convidar els amics més íntims a casa i els va dir (sempre segons Spaun): "Us cantaré un cicle de *lieder* esfereïdors. Tinc curiositat per saber què en penseu. M'han esgotat com mai cap altre ho havia fet". Els amics van quedar desconcertats per la mòrbida atmosfera d'aquelles cançons, però els va encisar el seu caràcter melangiós. Quan Schubert va morir, un altre dels seus íntims, el poeta Johann Mayrhofer, va escriure: "La tria dels poemes de Müller deixa ben clar com s'havia tornat de seriós Schubert. Feia temps que estava malalt, havia patit experiències aclaparadores, i la seva vida s'havia tornat amarga. La ironia desesperada del poeta l'havia atret, i l'expressà en unes melodies tallants que em van fer sentir penosament commogut". Schubert només va poder veure editada la primera part del cicle, perquè la segona part, revisada i corregida des del llit de mort, no va ser publicada fins al desembre de 1828, poques setmanes després de la seva mort.

Som davant d'una música bellíssima, d'una estremidora profunditat dramàtica, i que podrem assaborir en la versió adaptada per a corda i instruments de vent pel director de la nostra orquestra, Corrado Bolsi, i que aporta una riquesa tímbrica i unes coloracions sorprenents i inusuals a aquesta obra tan intensa. El protagonista d'aquest viatge emocional a través de les cançons de Schubert serà el tenor Roger Padullés, una de les veus liederístiques més reputades del panorama musical del nostre país.

Xavier Chavarria, musicòleg